

Matkaraportti

Tampereen yliopistollisen sairaalan ja Tukholman Karoliinisen Instituutin yhteistyön myötä sain mahdollisuuden työskennellä niin sanottuna fellowna Tukholmassa Solnan sairaalassa kahden kuukauden ajan keväällä 2017. Huhtikuun ensimmäinen päivä saavuin idyllisellä Södermalmin alueella sijaitsevaan vuokra-asuntooni. Pieni kaksio oli hankittu kansainväliseltä lyhytaikaisiin majoittumisiin keskittyneeltä yhtiöltä. Sopivan asunnon löydyttyä kaikki sujui ongelmitta, vaikka en asuntoa ennen sopimuksen syntyä nähnytkään. Vuokra-asuntojen hintataso tosin koko Tukholman keskustan alueella on varsin tähtitieteellinen.

Työmatka Solnan sairaalaan kesti aamuruuhkissa bussilla reilun puoli tuntia, mutta reitti kulki kohti pohjoista hienojen kaupunginosien, kuten Gamla Stanin, Kungsholmenin ja Vasastanin läpi. Solnassa minut toivotettiin tervetulleeksi ja pääsin heti mukaan toimintaan. Työskentelin ortopedistraumatologisessa yksikössä, joka hoiti lähes kaikki Tukholman alueen monivammapotilaat, pääsääntöisesti kaikki muutkin vaikeasti vammautuneet sekä haastavimmat komplikaatiot. Minulla ei ollut hoitovastuuta eli toimin ikään kuin tarkkailijana tavoitteenani nähdä erilaisia toimintatapoja ja hieman toisenlaista työskentelyä. Sain hyvin vapaasti valita, mitä päivien mittaan halusin seurata ja nähdä. Antoisimpana koin joka-aamuiset multitraumakokoukset, jotka alkoivat röntgen-meetingillä ja jatkuivat tehopotilaiden kierrolla. Lopuksi kierrettiin vuodeosaston jo toipumassa olevat traumapotilaat. Pysin myös yleensä osallistumaan kerran viikossa pidettävään ortopedian ja plastiikkakirurgien yhteispoliklinikkaan, jossa pohdittiin komplikaatiopotilaiden jatkohoitoa. Moniammatillisen tiimin toimintaa seurasin usein myös traumahälytyksissä, joihin kokoontuu tarkan protokollan mukaan työskentelevä lähes parikymmenhenkinen joukko.

Leikkaussalissa kului suurin osa ajastani työpäivien aikana. Solnaan on tarkoituksella keskitetty kaikki haastavimmat, raskaammat ja harvinaisemmat tapaukset, joten tarjolla oli jatkuvasti mielenkiintoista seurattavaa ja assisteerattavaa. Vaikka vastaavia toimenpiteitä tehdään myös omassa klinikassani Taysissa, on monet tapaukset huomattavasti yleisempiä Solnassa johtuen Tukholman miljoonapiirin suuruudesta.

Paljon pieniä eroavaisuuksia on klinikkojemme välillä, mutta kokonaisuutena sairaalamaailma tavoiltaan ja tunnelmaltaan vaikuttaa olevan hyvin samankaltainen. Huomasin kuitenkin, että maissamme asennoidutaan työntekoon hieman eri tavoin. Suomalaisten saattavat olla hyvinkin tunnollisia, jopa pikkutarkkoja sekä ahkeria työntekijöitä. Ruotsalaiset vaikuttivat hieman suurpiirteisemmiltä, mutta toisaalta rennommilta työssään. Tukholmassa toistuvasti päivän mittaan pysähdyttiin juomaan yhdessä kahvia ja keskustelemaan ihan muusta kun työhön liittyvistä asioista. Saattaa olla, että ajoittaiset rentoutumishetket auttavat jaksamaan työssä paremmin ja parantavat keskittymistä kun tehtävien pariin jälleen palataan.

Kokonaisuutena Tukholman vierailuni oli upea kokemus, joka avasi silmiä ja laajensi ajatusmaailmaa. Työpäivät ilman jatkuvasti taskussa soivaa puhelinta toivat virkistävän tauon ja aivoille lomaa, vaikka perinteisestä lomasta poiketen aikaisin aamulla pitikin herätä. Suosittelen vastaavaa kokemusta kaikille, joilla siihen ilmenee mahdollisuus.